

la masia de can Saragossa, el castell de Sant Joan, el poblat ibèric de puig de Castellet i Es Tint (espai dels pescadors), donen la xifra de 117.194 visitants durant el passat 2012. Els ingressos han pujat un 23 % respecte a l'any 2011, tot i que hi ha hagut un 13 % menys de visites, és a dir, hi ha hagut més visites particulars però menys de jubilats i de grups.

Pel que fa al web del Servei d'Arxiu Municipal, ha registrat 26.459 visites, amb un increment del 269,7 % respecte a l'any 2011. S'han fet 12.003 consultes, xifra que representa un augment del 65,6 % en relació amb l'any anterior (les particulars presencials han augmentat un 15,8 %, i les virtuals un 169 %). Les consultes administratives, en canvi, han sofert una davallada del 24 %. L'arxiu ha augmentat al llarg de l'any en 153,3 metres lineals, xifra una mica superior a la de l'any anterior (que va ser de 151,9 m). D'altra banda, s'han eliminat, per duplicació i altres raons, 14,5 metres lineals.

Escola de Música de Vidreres | Vidreres s'ha anat esforçant per tenir equipaments culturals i d'ensenyament idonis per correspondre a la demanda sorgida entre la gent, especialment entre la joventut. L'Escola de Música de la localitat, a la qual també assisteixen, per cert, alumnes d'altres poblacions del voltant, celebra els vint anys d'existència, i per commemorar aquest esdeveniment ha publicat un

CD en el qual figura la interpretació d'una peça per cadascuna de les agrupacions vinculades a la institució, és a dir, les orquestres Va de Sons i Pianos, les corals la Farandola i les Veus de Caulès, la coral Grau Professional, l'orquestra Guitarras, la Cambra D, Bondia, l'orquestra Pau Casals, la cambra Còzar i la Combo Modern Iñaki.

El Concurs Literari de Maçanet de la Selva | Maçanet té una vida cultural força activa, i en l'aspecte creatiu hi destaca, des de fa poc, la presència de l'editorial Gregal, que possibilita la publicació d'obres literàries i l'existència d'un premi especial. La població també ha recuperat enguany el Concurs Literari Puigmarí que, després d'una sèrie d'anys de celebrar-se, l'any passat no es va convocar. Està dedicat tant a prosa com a poesia i té, dintre de cada gènere, tres categories: una infantil, fins als 13 anys; una segona, juvenil, fins als 17, i una per a adults, a partir dels 18 anys. Els qui fan possible el concurs són l'Agrupació Artesanal i Cultural de Maçanet i l'esmentada Editorial Gregal que, en el seu cas, dona un premi especial de 300 € al guanyador dels treballs en prosa. A part dels premis generals, hi ha també, en cada modalitat, un guardó per als participants locals més destacats.

LA CERDANYA

sandra adam

Inauguració del castell de Llívia |

El diumenge 12 de maig, Llívia va tancar un capítol de la seva història. Després de vint anys de treballs en les excavacions del castell s'ha completat el projecte de consolidació de les restes per poder ser visitades.

Arribar al castell ja és una petita excursió que val la pena. Un cop a dalt, el projecte museogràfic ens endinsa en la fortalesa a través de ponts i passarel·les que ens permeten recórrer l'espai mentre ens entretenim en els miradors, que ens donen una visió exquisida de la nostra comarca. No només es va inaugurar el recinte arqueològic sinó que també es va instaurar una nova festa: la celebració que a partir d'ara commemorarà el dia 12 de maig de 1257, quan el rei Jaume I va atorgar als l·livencs el dret d'habitar a la falda del turó. Això va permetre el creixement de la vila i, per tant, la seva prosperitat. Durant la inauguració, es va poder gaudir d'una representació teatral en què precisament es va recuperar aquest episodi tan important per a la vila de Llívia. L'acabament d'aquest projecte assegura la consolidació d'aquest indret com a espai històric i cultural. Posar en valor els elements culturals i posar el focus sobre la història que ens defineix és una molt bona iniciativa.

>> Els ponts i passarel·les del castell de Llívia permeten recórrer el recinte.

LLUÍS BUSCATÓ

«**No ets de Puigcerdà si...**» | La tardor passada es va obrir a Facebook un grup que ha causat furor entre els puigcerdanesos.

Des del primer dia que va aparèixer no ha cessat l'activitat, i és que el grup està dedicat al record de la història del poble a través de la memòria oral dels seus habitants. El grup és obert, i el seu títol és una frase inacabada: «No ets de Puigcerdà si...» A continuació, l'usuari pot afegir el que vulgui. Aquests punts suspensius ja s'han substituït centenars de vegades amb tot tipus de frases que recorden persones, llocs o activitats.

La gent ha tret dels seus calaixos centenars de fotografies d'abans, de principi del segle XX, o bé fotografies familiars per proposar a la xarxa la següent pregunta: recordes on era això? Una pregunta així desencadena multitud de comentaris fins que s'esbrina la resposta.

En aquests mesos s'ha repassat el mapa comercial del poble, s'ha parlat de persones que han representat molt i també s'han mostrat fotografies mai vistes abans.

Aquest grup a Facebook és un autèntic exercici de memòria oral col·lectiva, de diferents generacions que es troben en una plataforma social construïda per servir al segle XXI. És una idea genial per passar una bona estona en el record d'aquesta vila on vivim avui. Un gran homenatge dedicat a Puigcerdà.

>> *Una de les activitats de l'institut Abat Oliba, de Ripoll, que enguany celebra els seus quaranta anys d'existència.*

EL RIPOLLÈS *ramon alabau*

Quaranta espelmes al pastís | L'institut Abat Oliba de Ripoll celebra enguany els seus quaranta anys d'existència. Els centres educatius són un punt neuràlgic de cada població: dins dels seus murs s'està bastint el futur de la nostra societat. Bufen vents complicats per a la docència, i s'ha de valorar l'esforç diari de tots aquells professionals de l'ensenyament que, maridant rigor i passió, malden per aconseguir que totes aquelles fornades d'adolescents que traspasaren un dia les seves portes per primera vegada —inquiets, menuts, bellugadissos— salpin al cap d'uns anys a la mar febril i enigmàtica de la vida, amb el cor ple de somnis i amb el cap curull de projectes i recursos, i esdevinguin una generació capacitada, crítica, sensible i responsable.

Diverses són les activitats que s'han efectuat al llarg del curs per commemorar l'efemèride. Entre totes, espigolo la reeixida celebració de la diada de Sant Jordi al Cinema Comtal de la població. Amb la sala plena de gom a gom, es va projectar un curtmetratge sobre Ovidi Montllor, es van atorgar els premis del certamen poètic Pere Roca —que va comptar amb nombrosos participants— i es va fer un homenatge a la poesia de Salvador Espriu, tot recitant i cantant alguns dels seus poemes.

Una ombra tutelar | Els impressionistes no volien plasmar el final d'un procés sinó més aviat les etapes prèvies sense les quals no existiria la síntesi concloent. Els encantava entrellucar la *toilette* íntima que precediria l'esclat fulgurant de la bellesa, o l'assaig d'un ballet abans de la seva representació definitiva.

A la fotografia descobrim un adolescent que amb els anys esdevindria un personatge essencial per a la vila de Ripoll, i un empedroner exemplar: l'industrial Eduard Soler, que, abans de morir, idearia la Fundació del Treball que porta el seu nom.

El veiem assegut assenyadament sota l'ombra tutelar del qui fou el seu mestre en aquells anys incipients. Es tracta del senyor Ramon Boixadós, que fou una presència decisiva per a tota aquella generació. Ell va semblar sàviament la llavor que més tard fructificaria, i va desaparèixer discretament de la vida dels seus deixebles.

El 4 d'octubre de 1975 els seus antics alumnes li van fer un merescut homenatge. Aquestes són les darreres paraules del seu discurs aquella diada: «Crec en la influència de l'escola, i més d'una vegada, deixant volar la meva fantasia optimista i bon xic utòpica, he arribat a pensar que el dia que tota la humanitat pugui passar per escoles amb l'esperit que regnava en el de la Font Viva, la comprensió, la tolerància i l'amor regularan les relacions humanes».

>> *Eduard Soler, adolescent, i el seu tutor, Ramon Boixadós.*

NÚRIA LÁZARO

ARXIU RAMON ALABAU